

[Statsministeren.]

mistillid til borgerne, venstre derimod stor tillid til borgerne! Jeg må nok få lov til ganske ærligt at sige, at jeg ikke begriber, at det ærede medlem kan sige den slags. Det er jo ikke tænkeligt, at han selv tror på det, han siger. Er det virkelig nødvendigt for en så betydelig politiker som det ærede medlem hr. Erik Eriksen i den position, som det ærede medlem befinder sig i, at gå ud i sådanne overdrivelser? Hvorfor i alverden skulle vi nære mistillid til de danske borgere? Ja, vi henvender os politisk til dem og søger dem vundet for vore opfattelser. Vi ønsker jo netop at give de danske borgere de bedst mulige levevilkår, den størst mulige grad af trykthed og de bedst mulige udgangspunkter for fremgang og trivsel. Jeg synes, det er udmærket, at der i dansk politik opstår en debat om det, man slagordsmæssigt har kaldt velfærdsstaten, om de love, der giver den almindelige befolkning sikkerhed over for særligt opstående situationer i dens tilværelse. Men at en forskelligartet opfattelse af det samfundsmæssigt nødvendige skal kunne sammenfattes i slagordet „mistillid til borgerne“, ja, det havde jeg ærligt talt ikke troet, at i hvert fald det ærede medlem hr. Erik Eriksen ville have indladt sig på. Hidtil har man vistnok bestræbt sig voldsomt for at få forklaret, at borgerne havde mistillid til regeringen. Jeg synes, jeg har hørt noget i den retning ved forskellige lejligheder. (*Erik Eriksen*: Det er også rigtigt!). Det ærede medlem siger, det er rigtigt. Det ærede medlem ved kun, det er rigtigt, at disse udtalelser er blevet fremsat, men om der virkelig er en sådan mistillid, det ved det ærede medlem overordentlig lidt om, i hvert fald ikke mere, end vi andre gør. Men det kan vi diskutere sådan om et år eller halvandet, når vi har været ude hos vælgerne og fået hørt, hvordan det ligger med indstillingen dér. Den tid den sorg. Jeg går ud fra, at denne slagordsform har vist sig uanvendelig, og at det måske er derfor, man nu vender op og ned på ordene, således som det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde det. I det hele taget forbløffer det mig, at det ærede medlem ligesom var kommet ind i valgformuleringerne, slagordsformuleringerne og i det hele taget også svang sig op til at tale om

kampen imod formynderstatens gølge politik. Der er slagord og overdrivelser nok.

Blandt overdrivelserne er også det ærede medlem hr. Erik Eriksens vending om, at behandlingen af forsvarssagen er det eneste punkt, hvor en forhandling har været mulig mellem oppositionen og regeringen. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det ærede medlem ved, at det ikke er rigtigt. I sidste folketingsssamling blev de fleste forslag vedtaget med tilslutning også fra de to ærede partier, eller i givne situationer fra i hvert fald ét af de to ærede partier. Mig bekendt har selv skattelovgivningen i dens faser indtil dato været et anliggende, som man har forhandlet sig til fuld overensstemmelse om. Gjorde man det ikke også i foråret omkring udskrivningsloven? (*Afbrydelse*: Ikke kom-muneskatterne!). Jeg ved godt, der er detaljer; jeg ved godt, der er områder, hvor modsætningsforholdet mellem regering og opposition har gjort en fælles løsning umulig. Men når forholdene er sådan, som jeg her har nævnt, og det ved jo alle i det høje ting, er det en vildledelse af befolkningen at fortælle den, at der ingen forhandlingsmuligheder har været tidligere, og at forsvarssagen er det eneste eksempel. Så længe vi på det meste af lovgivningsområdet har kunnet forhandle os til rette, tror jeg, man skal vogte sig for de overdrivelser, som det ærede medlem i går indlod sig på.

Flere af de ærede ordførere har fremhævet, at vi stod over for at skulle løse betydelige økonomiske opgaver i forbindelse med omstilling til markedsplanerne, og at hele den tekniske udvikling stillede nye krav til vor økonomi og til den økonomiske politik, som vi måtte føre. Netop disse synspunkter er stærkt fremhævet i åbnings-talen. Danmarks deltagelse i et større marked nødvendiggør en omlægning af handelspolitikken. Vi må omlægge fra importregulering til toldpolitik, og det var interessant at høre, at det ærede medlem hr. Poul Møller var enig i, at en sådan omlægning var påkrævet. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen deler denne opfattelse og vil være med til at lette omlægningen for vore betydende erhverv. Det er dog ikke nok at søge hjemmemarkedsproduktionen sikret i størst muligt omfang. Det gælder